

URZĄD PATENTOWY



D06p 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20525.

Kl. 8 a, 11.

Obermaier & Cie
(Neustadt, Niemcy).

Sposób barwienia niedoprzędu.

Zgłoszono 17 sierpnia 1933 r.

Udzielono 17 września 1934 r.

Pierwszeństwo: 27 sierpnia 1932 r. (Niemcy).

Barwienie niedoprzędu łączy zalety barwienia luźnej bawełny z zaletami barwienia przędzy. Niedoprzęd jest już oczyszczony z brudu, kurzu, krótkich włókien, resztek łup i podobnych dodatków, których barwienie byłoby bezcelowe.

Barwienie niedoprzędu nie znalazło szerszego zastosowania między innymi wskutek tego, że używane ogólnie cewki do niedoprzędu mają kształt nieodpowiedni, gdyż przy rozmieszczeniu w kąpielach farbiarskich bądź na jeżakach, bądź na wrzecionach natykowych pozostawiają wiele wolnej przestrzeni, która musi być wypełniona

cieczą farbiarską, co powoduje niekorzystny stosunek między nią a bawełną, podraża barwienie i wymaga stosowania obszernych urządzeń. Poza tem niedoprzęd jest narażony zwykle na uszkodzenia w drodze do kadzi farbiarskich, przy wkładaniu i wyjmowaniu, płókanii, suszeniu, jak również przy samem barwieniu, co powoduje znaczne straty.

Według niniejszego wynalazku wady te zostają usunięte w ten sposób, że niedoprzęd barwi się na dziurkowanych tutkach kształtu flaszki, których dolna część posiada postać stożka o dużym kącie zbież-

ności i w najszerszym miejscu posiada łuski, wystające poza brzeg nawiniętego niedoprzędu.

W ten sposób przestrzeń, wypełniana dotąd kąpielą farbiarską, zostaje wyżyłkowana w celu umieszczenia barwionej bawełny. W zależności od stopnia stożkowatości tutek kadź farbiarska może pomieścić o 15 — 20% więcej bawełny niż dotąd.

Wprawdzie dziurkowane tutki kształtu flaszki są znane, jednak dotąd używano ich tylko do sztucznego jedwabiu, a nie do niedoprzędu. Nieznany był dotąd zwiększony stożkowaty kołnierz, służący do ochrony zewnętrznych warstw włókna.

Połączenie obydwóch szczegółów w specjalnym zastosowaniu do niedoprzędu jest charakterystyczną cechą wynalazku. W myśl wynalazku cewki już na ciągarce są połączone przy pomocy wrzecion natykowych w słupki i w tym stanie dalej przełożone na odpowiednich wózkach.

Przedmiot wynalazku przedstawiono na rysunku.

Fig. 1 przedstawia wrzeciono natykowe z nasadzoną cewką niedoprzędu, tworzącą słupkę, fig. 2 — przekrój podłużny tutki, a fig. 3 — wrzeciono natykowe w widoku od dołu.

Na wrzecionie 1 ze stożkową nasadką uszczelniającą i na gwintowanej wkręcie 2 spoczywa dolny brzeg stożkowej części 3 dziurkowanej tutki 4. Prawie cylindryczna część 5 tutki 4 zachodzi w taką część 5 następnej tutki, wskutek czego zwiększa się odporność i sztywność utworzonego słupka oraz osiąga się szczelność tutek względem siebie. Słupek zostaje nakryty stożkowym dziurkowanym daszkiem 7, podobnym do dolnego rozszerzenia 3 w tutce 4, który przechodzi w cylindryczną nasadę 8. Skrzydełkowa nakrętka 9 jest nakręcona na gwint 10 wrzeciona 1.

Przebieg procesu barwienia według niniejszego sposobu jest następujący.

Tutki 4 z nawiniętym niedoprzędem zo-

stają na ciągarce nasadzone na wrzeciono natykowe 1. Sąsiadujące cewki wzajemnie uszczelniają się przez zachodzenie wzajemne tutek 4. Nakrętka skrzydełkowa 9 łączy poszczególne części w jednolity szczelny słupek. Odstające brzegi stożkowej części 3 tutki chronią zewnętrzne włókna i pozwalają na swobodne układanie słupków na wózkach platformowych bez narażenia słupków tych na zgniecenie lub zanieczyszczenie.

Słupki zostają w sposób znany umocowane na podstawkach, podwójnych dnach i t. d. przed poddaniem ich działaniu kąpeli. Wystające brzegi tutki spełniają podczas kąpeli ważną rolę, gdyż powodują obieg kąpeli farbiarskiej kołowy lub poniekąd w kierunku promieniowym, ponieważ przeszkadzają cyrkulacji w kierunku równoległym do osi słupków, co mogłoby być niebezpieczne w stosunku do zewnętrznych warstw włókna. Suszenie też odbywa się na tych słupkach, przyczem gorące powietrze dochodzi do wnętrza tutek. W końcu słupki z cewkami niedoprzędu dostają się do ciągarki i zostają opróżnione. Podczas całego procesu cewki nie stykają się z obcymi przedmiotami, utrzymują swój pierwotny kształt i nie dają odpadków. W ten sposób unika się wszystkich niedogodności, występujących dotąd podczas barwienia dawnymi metodami, i wyzyskuje się całkowicie zalety niedoprzędu.

Nie odbiegając od przewodniej myśli wynalazku, można oczywiście stosować tu rozmaite inne znane środki do łączenia cewek w słupki, np. zamiast wrzeciona natykowego można tutki łączyć ze sobą za pomocą zamknięć bagnetowych. W taki sam sposób słupki mogą być przymocowywane do płyty podstawowej, a nawet możliwe są także i inne zmiany.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób barwienia niedoprzędu, zna-

mienny tem, że niedoprzęd zostaje poddany działaniu kąpieli barwiącej na dziurkowanych tutkach kształtu flaszkiowego, złączonych przed włożeniem ich do kadzi farbiarskich w słupki zapomocą wrzecion natykowych i zaopatrzonych w najszerszym miejscu w stożkowate dolne części o du-

żym kącie zbieżności, wystające na podobieństwo łusek poza powierzchnię nawiniętych włókien.

Obermaier & Cie.
Zastępca: Dr. M. Goldwasser,
adwokat.

Fig.1

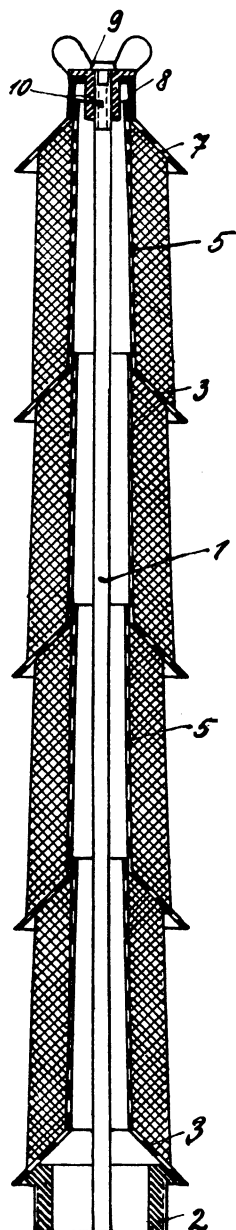


Fig.2

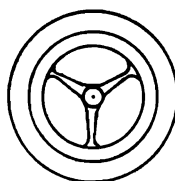
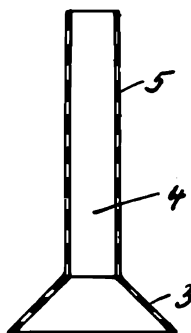


Fig.3